

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Β' ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΗΣ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΣΧΕΔΙΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ ΝΟΜΩΝ

ΕΚΘΕΣΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ

«Αναβάθμιση και αναδιάρθρωση της ναυτικής εκπαίδευσης και άλλες διατάξεις»

Ι. Εισαγωγικές Παρατηρήσεις

Με το Νοσχ., που φέρεται προς συζήτηση και ψήφιση, τροποποιούνται διατάξεις της ισχύουσας νομοθεσίας, η οποία διέπει την οργάνωση και τη λειτουργία της ναυτικής εκπαίδευσης.

Η αποφοίτηση του ναυτικού από ειδική σχολή, μαζί με την απογραφή του σε ειδικό μητρώο και τον εφοδιασμό του με αποδεικτικό ναυτικής ικανότητας, συνιστά (τυπική και ουσιαστική) προϋπόθεση για τη ναυτολόγησή του σε ελληνικό πλοίο.

Η ναυτική εκπαίδευση παρέχεται στην Ελλάδα υπό την επιφύλαξη της τήρησης των διατάξεων της Διεθνούς Σύμβασης του Λονδίνου της 7ης Ιουλίου 1978 σχετικά με τα πρότυπα εκπαίδευσης, έκδοσης πιστοποιητικών και τήρησης φυλακών των ναυτικών (όπως ισχύει σήμερα, μετά τις τροποποιήσεις της). Η ως άνω Σύμβαση, που κυρώθηκε από τη χώρα μας με τον ν. 1314/1983, καθιέρωσε, για πρώτη φορά, διεθνώς ελάχιστες απαιτήσεις για την απόκτηση πιστοποιητικών ναυτικής ικανότητας.

Σε κοινοτικό επίπεδο, η Οδηγία 94/58/ΕΚ του Συμβουλίου, η οποία τροποποιήθηκε από την Οδηγία 98/35/ΕΚ του Συμβουλίου, καθιέρωσε κοινά πρότυπα ελάχιστης εκπαίδευσης των ναυτικών και έκδοσης αποδεικτικών ναυτικής ικανότητας στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, υιοθετώντας τις απαιτήσεις της ως άνω Διεθνούς Σύμβασης. Την Οδηγία 94/58/ΕΚ του Συμβουλίου κωδικοποίησε, στη συνέχεια, η Οδηγία 2001/25/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου. Η τελευταία ρυθμίζει κατ' ελάχιστον τις απαιτήσεις της ναυτικής εκπαίδευσης εντός των κρατών μελών (παρέχοντας, επομένως, στα κράτη μέλη τη δυνατότητα να θεσπίσουν αυστηρότερα κριτήρια) και ενσωματώνει, όπως και η προηγούμενη Οδηγία, τις απαιτήσεις

2

του διεθνούς συμβατικού δικαίου. Η Οδηγία 2001/25/EK, όπως ισχύει σήμερα μετά την τροποποίησή της από την Οδηγία 2003/103/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, αποτελεί το βασικό κοινοτικό νομοθετικό κείμενο στον τομέα της ναυτικής εκπαίδευσης.

Στην ελληνική έννομη τάξη, ειδικές διατάξεις για τη δημόσια και την ιδιωτική ναυτική εκπαίδευση διέλαβε ο Κώδικας Δημοσίου Ναυτικού Δικαίου (νδ 187/1973, εφεξής, ΚΔΝΔ), με τα άρθρα του 65-72. Με προεδρικά διατάγματα, κατ' εξουσιοδότηση του ΚΔΝΔ, ιδρύθηκαν Ανώτερες Δημόσιες Σχολές Εμπορικού Ναυτικού, και με υπουργικές αποφάσεις οργανώθηκε η λειτουργία Ιδιωτικών Κέντρων Επαγγελματικής Κατάρτισης Εμπορικού Ναυτικού (βλ. Ι. Κοροτζί, Ναυτικό Δίκαιο, Τόμος Πρώτος, Εκδ. Αντ. Ν. Σάκκουλα, 2004, σελ. 294, ιδίου, Ναυτικό Εργατικό Δίκαιο, Εκδ. Αντ. Ν. Σάκκουλα, 1990, σελ. 89-90, Δ. Καμβύση, Ναυτεργατικό Δίκαιο, Εκδ. Αντ. Ν. Σάκκουλα, 1994, σελ. 422-425).

Ο ν. 2638/1998 αναδιοργάνωσε τη ναυτική εκπαίδευση, ιδρύοντας Ακαδημίες Εμπορικού Ναυτικού ως περιφερειακές υπηρεσίες του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας. Ο ν. 3153/2003 προέβλεψε, επίσης, την παροχή ναυτικής επαγγελματικής κατάρτισης και επιμόρφωσης του προσωπικού πλοίων του εμπορικού ναυτικού από ιδιωτικές σχολές ναυτικής επαγγελματικής κατάρτισης και επιμόρφωσης, ιδρυόμενες από φυσικά ή νομικά πρόσωπα (Ν.Ε.Κ.Ε.).

Κατά τη ρύθμιση θεμάτων της ναυτικής εκπαίδευσης, ο εθνικός νομοθέτης δεσμεύεται τόσο από τη Διεθνή Σύμβαση του Λονδίνου του 1978 όσο και από την κοινοτική νομοθεσία (οι Οδηγίες 94/58/EK, 98/35/EK, 2001/25/EK, 2003/103/EK ενσωματώθηκαν στην ελληνική έννομη τάξη με τα π.δ. 210/1996, 295/1999 και 89/2005).

Με το παρόν Νοσχ, σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση, τα προγράμματα σπουδών, καθώς και οι βαθμίδες εκπαιδευτικού προσωπικού στις Ακαδημίες Εμπορικού Ναυτικού (εφεξής, Α.Ε.Ν.), προβλέπεται να είναι ανάλογες των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων τεχνολογικού τομέα της ανώτατης εκπαίδευσης. Συνεπώς, το δίπλωμα του Εμπορικού Ναυτικού Α΄ Τάξης καθίσταται ισότιμο με το πτυχίο των ανώτατων τεχνολογικών ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.).

Στις Ακαδημίες Εμπορικού Ναυτικού επιτρέπεται, επίσης, η διοργάνωση, από κοινού με τα Πανεπιστήμια, Προγραμμάτων Μεταπτυχιακών Σπουδών, καθώς και η διεξαγωγή έρευνας σε τομείς ενδιαφέροντος της εμπορικής ναυτιλίας. Για τους αποφοίτους, εξ άλλου, των ιδιωτικών σχολών ναυτικής κατάρτισης και επιμόρφωσης προβλέπεται η χορήγηση τίτλου αποφοίτησης, ο οποίος δίνει τη δυνατότητα περαιτέρω απόκτησης διπλώματος Πλοιάρχου ή Μηχανικού Β΄ Τάξης Εμπορικού Ναυτικού.

Με το Νοσχ, μεταξύ άλλων, τροποποιούνται και ορισμένες διατάξεις του ν. 2932/2001, ο οποίος απέβλεψε στην εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας

με τα οριζόμενα στον Κανονισμό 3577/1992 του Συμβουλίου, για την εφαρμογή της αρχής της ελεύθερης κυκλοφορίας των υπηρεσιών στις θαλάσσιες μεταφορές στο εσωτερικό των κρατών μελών (θαλάσσιες ενδομεταφορές-καμποτάζ).

Η άρση του εθνικού προνομίου της ακτοπλοίας (του προνομίου των θαλάσσιων ενδομεταφορών ή του καμποτάζ) στα κράτη μέλη επισπεύθηκε από τη νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Διατυπώνοντας με τις αποφάσεις του ένα *obiter dictum* σχετικά με την εφαρμογή των κανόνων της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και στον τομέα των θαλάσσιων μεταφορών, το Δικαστήριο ώθησε το Συμβούλιο των Υπουργών στην έκδοση ενός πρώτου «πακέτου μέτρων» για τη ναυτιλία, το 1986. Σε δεύτερο στάδιο, με τον Κανονισμό 3577/1992, καθιερώθηκε η βαθμιαία απελευθέρωση της παροχής θαλάσσιων μεταφορικών υπηρεσιών από μεταφορείς εγκατεστημένους σε κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης (βλ. Αλ. Κιάντου-Παμπούκη, Ναυτικό Δίκαιο, Τόμος Πρώτος, Εκδ. Σάκκουλα, 2003, σελ. 35-43).

II. Επί των επιμέρους άρθρων του Νσχ

1. Επί του άρθρου 5

Το άρθρο 5 τροποποιεί τις παραγράφους 1 και 3 του άρθρου 11 του ν. 2638/1998 και επανακαθορίζει τις βαθμίδες και τα προσόντα του εκπαιδευτικού προσωπικού (Ε.Π.) των Α.Ε.Ν.

Στην παράγραφο 2 του άρθρου 5 προβλέπεται -για όλες τις βαθμίδες καθηγητών γενικών και τεχνικών μαθημάτων-, μεταξύ άλλων προσόντων, η κατοχή πτυχίου Α.Ε.Ι. Η κοινή αυτή προϋπόθεση διαφοροποιείται μερικώς στις βαθμίδες του επίκουρου καθηγητή και του καθηγητή εφαρμογών, για τις οποίες προβλέπεται η κατοχή πτυχίου Α.Ε.Ι. (ή Τ.Ε.Ι. για τους καθηγητές εφαρμογών) «ή ομότιμου ιδρύματος του εξωτερικού».

Η εν λόγω διαφοροποίηση δεν βρίσκει όμως έρεισμα, ούτε υποστηρίζεται από τις υπόλοιπες διατάξεις του Νσχ ή του ν. 2638/1998. Ειδικότερα δε, ο τροποποιούμενος ν. 2638/1998 προβλέπει στη διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 31 -το οποίο δεν τροποποιείται- ότι: «Όπου στις διατάξεις του νόμου αυτού αναφέρονται: α) κάτοχοι πτυχίου, διπλώματος ή απολυτηρίου είτε πτυχίο, δίπλωμα ή απολυτήριο νοούνται και οι κάτοχοι ισότιμων τίτλων ή το ισότιμο αυτών αντιστοίχως, β) Σχολές Α.Ε.Ι., Τ.Ε.Ι., Α.Ε.Ν., νοούνται και οι ομοταγείς εξωτερικού».

Σύμφωνα με τα ανωτέρω προκύπτει ότι ο νομοθέτης δεν επιθυμεί να εισαγάγει διάκριση μεταξύ των προσόντων για τις βαθμίδες του Ε.Π. σε πτυχίο ή δίπλωμα και σχολές «εσωτερικού» και «εξωτερικού». Η ρητή αναφορά, εν προκειμένω, σε «Πτυχίο Α.Ε.Ι. ή ομότιμου ιδρύματος του εξωτερικού» για

τους επίκουρους καθηγητές και «Πτυχίο Α.Ε.Ι. ή Τ.Ε.Ι. ή ομότιμου ιδρύματος του εξωτερικού» για τους καθηγητές εφαρμογών (άρθρο 5, παρ. 2, περιπτ. Γ. β) 1) και Δ. β) 1) του Νσχ) θα μπορούσε να αναδιατυπωθεί σε «Πτυχίο ή δίπλωμα Α.Ε.Ι. (ή Τ.Ε.Ι. αντιστοίχως)», προκειμένου να αποφευχθεί πιθανός ερμηνευτικός προβληματισμός κατά την εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων.

2. Επί του άρθρου 14

Η διάταξη του άρθρου 14 προβλέπει την έκδοση κοινής υπουργικής απόφασης, προκειμένου να καθορισθούν οι όροι, οι προϋποθέσεις και η διαδικασία για την αναγνώριση ισοτιμίας: α. των διπλωμάτων εμπορικού ναυτικού Α΄ τάξης με τα πτυχία των Τ.Ε.Ι., β. των αποφοίτων Α.Ε.Ν. που εισήλθαν σε αυτές πριν από το ακαδημαϊκό έτος 2005-2006, και γ. των αποφοίτων από τις Ανώτερες Δημόσιες Σχολές Εμπορικού Ναυτικού (Α.Σ.Δ.Ε.Ν.).

Όπως αναφέρθηκε και στις εισαγωγικές παρατηρήσεις, η αποφοίτηση του ναυτικού από ειδική σχολή αποτελεί μία εκ των τυπικών και ουσιαστικών προϋποθέσεων για τη ναυτολόγησή του σε ελληνικό πλοίο και, κατά συνέπεια, την επαγγελματική του αποκατάσταση και τη συμμετοχή του στην οικονομική ζωή της χώρας -σύμφωνα με το άρθρο 5 παρ. 1 του Συντάγματος-, (βλ. σχετικά με τη σύμβαση ναυτολόγησης, Ι. Κοροτζής, Ναυτικό Δίκαιο, Τόμος Πρώτος, Εκδ. Αντ. Ν. Σάκκουλα, 2004, σελ. 294). Σύμφωνα δε με το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 43 του Συντάγματος: «Εξουσιοδότηση για έκδοση κανονιστικών πράξεων από άλλα όργανα της διοίκησης επιτρέπεται προκειμένου να ρυθμιστούν ειδικότερα θέματα ή θέματα με τοπικό ενδιαφέρον ή με χαρακτήρα τεχνικό ή λεπτομερειακό». Εν όψει των προβλημάτων στην ερμηνεία του όρου «ειδικότερα θέματα» έχει κριθεί από το Συμβούλιο της Επικρατείας ότι η ρύθμιση θεμάτων σχετικών με την οργάνωση και άσκηση ενός ατομικού δικαιώματος, όπως είναι η άσκηση οποιουδήποτε επαγγέλματος που ανάγεται στην οικονομική ελευθερία, μπορεί να είναι αντικείμενο διατάγματος και όχι υπουργικών αποφάσεων (ΣτΕ476/2001 και Επ. Σπηλιωτόπουλο, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, Εκδ. Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα 2005, σελ. 69-70).

Με βάση τα ανωτέρω, θα μπορούσε να εξετασθεί το ενδεχόμενο, το άρθρο 14 του Νσχ να προβλέψει ότι οι όροι, οι προϋποθέσεις και η διαδικασία για την αναγνώριση ισοτιμίας των διπλωμάτων θα καθοριστούν με προεδρικό διάταγμα, και να ορίσει χρονικό πλαίσιο για την έκδοσή του.

3. Επί του άρθρου 16

Η παράγραφος 1 του άρθρου 16 αντικαθιστά την παράγραφο 2 του άρθρου 1 του ν. 3153/2003 ως ακολούθως: «1. Εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής του άρθρου αυτού οι Ακαδημίες Εμπορικού Ναυτικού (Α.Ε.Ν.), οι

οποίες εξακολουθούν να λειτουργούν αποκλειστικά υπό την εποπτεία του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας δια των οικείων Υπηρεσιών του και σύμφωνα με τον Οργανισμό του Υ.Ε.Ν.».

Η νέα διατύπωση της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του ν. 3153/2003 (της οποίας η αρίθμηση, στο Νσχ, προφανώς εκ παραδρομής με τον αραβικό αριθμό 1 αντί του αριθμού 2, δεν είναι ορθή) δεν επαναλαμβάνει τη ρύθμιση ότι: «...[οι Α.Ε.Ν. εξακολουθούν να λειτουργούν αποκλειστικά] ως περιφερειακές Υπηρεσίες του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας». Το άρθρο 1 του ν. 2638/1998, ωστόσο, εξακολουθεί να προβλέπει την ίδρυση Α.Ε.Ν. ως περιφερειακών υπηρεσιών του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας. Για την άρση πιθανών ερμηνευτικών δυσχερειών, θα ήταν χρήσιμο, ενδεχομένως, να διαυκρινισθεί στην εν λόγω διάταξη του Νσχ το νομικό καθεστώς των Ακαδημιών του Εμπορικού Ναυτικού.

4. Επί του άρθρου 19

Η παράγραφος 2 του άρθρου 19 ορίζει ότι τα αποδεικτικά ναυτικής ικανότητας που εκδίδονται από κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι ισότιμα των αντίστοιχων ελληνικών. Σύμφωνα με το άρθρο 18, παρ. 1 και 2 της Οδηγίας 2001/25/ΕΚ, η αμοιβαία αναγνώριση, μεταξύ των κρατών μελών, πιστοποιητικών ικανότητας των οποίων κάτοχοι είναι ναυτικοί υπήκοοι ή όχι των κρατών μελών, υπόκειται στις διατάξεις των Οδηγιών 89/48/ΕΟΚ (Οδηγία 89/48/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με ένα γενικό σύστημα αναγνώρισης των διπλωμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που πιστοποιούν επαγγελματική εκπαίδευση ελάχιστης διάρκειας τριών ετών - ΕΕ L 19 της 24.1.1989 και Δελτίο 12-1988, σημείο 2.1.10) και 92/51/ΕΟΚ του Συμβουλίου (Οδηγία 92/51/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με ένα δεύτερο γενικό σύστημα αναγνώρισης της επαγγελματικής εκπαίδευσης, που συμπληρώνει την οδηγία 89/48/ΕΟΚ - ΕΕ L 209 της 24.7.1992 και Δελτίο 6-1992, σημείο 1.3.108). Το γενικό σύστημα, που διαγράφουν οι οδηγίες, καθορίζει, και για τους ναυτικούς, τη διαδικασία αναγνώρισης πιστοποιητικών και επαγγελματικών προσόντων, η οποία προβλέπει τη σύγκριση της εκπαίδευσης και κατάρτισης, καθώς και των αντίστοιχων προσόντων (βλ. σημείο 1, στην αιτιολογική έκθεση της Πρότασης οδηγίας σχετικά με την αναγνώριση πιστοποιητικών ναυτικής ικανότητας, τα οποία εκδίδονται από τα κράτη μέλη, και για την τροποποίηση της Οδηγίας 2001/25/ΕΚ, Βρυξέλλες, 26.4.2004, COM [2004] 311).

Σε περίπτωση ουσιωδών διαφορών στην εκπαίδευση και την κατάρτιση, τα κράτη μέλη μπορούν επιπλέον να απαιτήσουν από τους αιτούντες ναυτικούς απόδειξη επαγγελματικής εμπειρίας, πρακτική άσκηση προσαρμογής ή δοκιμασία επάρκειας (βλ. άρθρο 4 της Οδηγίας 89/48 και άρθρο 4 της Οδηγίας 92/51). Η Επιτροπή, αναγνωρίζοντας ότι το εν λόγω σύστημα δημιουργεί

κωλύματα για την άμεση αναγνώριση πιστοποιητικών ικανότητας και, τελικά, αποτελεί εμπόδιο στην ομαλή συνέχιση του επαγγέλματος του ναυτικού σε άλλο κράτος μέλος, προβλέπει στην ως άνω Πρόταση οδηγίας ειδικούς κανόνες, για την ακώλυτη αναγνώριση πιστοποιητικών ναυτικής ικανότητας εκδιδόμενων από τα κράτη.

Εν όψει των ανωτέρω, η διάταξη του Νσχ η οποία καθιερώνει αυτόματη αποδοχή από την Ελλάδα των πιστοποιητικών ναυτικής ικανότητας που εκδίδονται από άλλο κράτος μέλος (υπό την τήρηση, πάντως, των ελάχιστων απαιτήσεων που θέτει η Οδηγία 2001/25/ΕΚ, όπως έχει τροποποιηθεί), κινείται στο πνεύμα της νομοθετικής πρωτοβουλίας της Επιτροπής.

Ομοίως, και η παράγραφος 1 του άρθρου 19 του Νσχ -με την οποία καθιερώνεται η ισοτιμία τίτλων επαγγελματικών σπουδών προσωπικού πλοίων του εμπορικού ναυτικού χορηγούμενων από σχολές λειτουργούσες σε κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με εκείνους που χορηγούνται στην Ελλάδα- διευκολύνει τη διαδικασία αναγνώρισης πιστοποιητικών ικανότητας, εκδοθέντων από κράτος μέλος της Ένωσης και ικανοποιεί, έτσι, την κοινοτική στοχοθεσία. Στον ναυτιλιακό τομέα, η μεταξύ των κρατών μελών αμοιβαία αναγνώριση των τίτλων επαγγελματικών σπουδών διέπεται, προς το παρόν, από τις γενικές Οδηγίες 89/48/ΕΟΚ και 92/51/ΕΟΚ του Συμβουλίου (οι οποίες αντικαθίστανται από την Οδηγία 2005/36/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων, με καταληκτική ημερομηνία ενσωμάτωσης την 20ή Οκτωβρίου 2007).

5. Επί του άρθρου 20

Το άρθρο 20 προβλέπει τη λήξη της θητείας των συλλογικών οργάνων και των οργάνων διοίκησης στις εταιρείες ΟΛΠ Α.Ε. και ΟΛΘ Α.Ε., εντάσσοντάς τες στο πεδίο εφαρμογής των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 10 του ν. 3260/2004, εφόσον το Δημόσιο διατηρεί τουλάχιστον ποσοστό άνω του 50% του μετοχικού τους κεφαλαίου.

Στο σημείο αυτό θα ήταν ενδεχομένως χρήσιμο να επισημανθεί ότι, για τις περιπτώσεις στις οποίες λήγει η θητεία συλλογικών οργάνων και οργάνων διοίκησης, λόγω της εφαρμογής των ανωτέρω διατάξεων, το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους έχει γνωμοδοτήσει ότι: «... διευθυντής ..., του οποίου η θητεία έληξε σύμφωνα με το άρθρο 10 παρ. 2 του Ν 3260/2004 στις 6-8-2004, ενώ σύμφωνα με τον Ν 1514/1985 (άρθρο 10 παρ. 5 σε συνδ. με 11 παρ.3) θα έληγε στις 3-9-2004, συνεχίζει να ασκεί νόμιμα τα καθήκοντα του διευθυντή..., μεταξύ των οποίων είναι και η συμμετοχή του στο Δ.Σ. ..., μέχρι την αντικατάστασή του (άρθρο 11 παρ.4 Ν 3260/2004) και όχι μέχρι τις 3-9-2004» (Γνωμοδότηση υπ' αριθμ. 80/2005 του ΝΣΚ, της 26ης Ιανουαρίου 2005).

6. Επί του άρθρου 21

α) Η παράγραφος 1 του άρθρου 21 προβλέπει ότι, με αποφάσεις των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομίας και Οικονομικών, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, Εμπορικής Ναυτιλίας και, κατά περίπτωση, του Υπουργού Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής, οι οποίες εκδίδονται μετά από πρόταση του Υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας, καθορίζονται οι Λιμένες της Χώρας ως Λιμένες Διεθνούς Ενδιαφέροντος, Εθνικής Σημασίας, Μείζονος Ενδιαφέροντος και Τοπικής Σημασίας. Εφόσον, για την έκδοση των αποφάσεων αυτών, απαιτείται η σύμπραξη περισσότερων Υπουργών, προβλέπεται, δηλαδή, συλλογική αρμοδιότητα, κρίνεται σκόπιμη η προσθήκη της λέξης «κοινές» πριν από τη λέξη «αποφάσεις».

β) Η παράγραφος 2 του άρθρου 21 ορίζει ότι: «Η κατάταξη των Λιμένων στις κατηγορίες της παραγράφου 1 γίνεται σύμφωνα με τη σημασία τους, την επίδραση στο δίκτυο των διεθνών και εθνικών μεταφορών της χώρας και τις διαφαινόμενες προοπτικές ανάπτυξης που παρουσιάζουν στο πλαίσιο των θαλάσσιων διαδρομών των διευρωπαϊκών και εθνικών δικτύων μεταφοράς».

Προκειμένου να αποφευχθεί πιθανή αοριστία στη διατύπωση της διάταξης, σκόπιμη θα ήταν, ενδεχομένως, η αναδιατύπωσή της ως εξής: «Η κατάταξη των Λιμένων στις κατηγορίες της παραγράφου 1 γίνεται σύμφωνα με τη σημασία τους, όπως αυτή διαφαίνεται, κυρίως, από την επίδραση των Λιμένων στο δίκτυο των διεθνών και εθνικών μεταφορών της χώρας και τις διαφαινόμενες προοπτικές ανάπτυξης που παρουσιάζουν στο πλαίσιο των θαλάσσιων διαδρομών των διευρωπαϊκών και εθνικών δικτύων μεταφοράς».

7. Επί του άρθρου 29

Με το άρθρο αυτό, προστίθεται στο άρθρο 4 του ν. 6002/1934 νέα παράγραφος 3, σύμφωνα με την οποία, ο Οίκος Ναύτου καταβάλλει σε ανέργους ναυτικούς, οικονομική ενίσχυση κατά την περίοδο των εορτών του Πάσχα και των Χριστουγέννων, από το Κεφάλαιο Ανεργίας και Ασθενείας Ναυτικών (Κ.Α.Α.Ν.). Επιπρόσθετα, οι υπουργοί Οικονομίας και Οικονομικών και Εμπορικής Ναυτιλίας εξουσιοδοτούνται να καθορίσουν με κοινή απόφασή τους την έννοια του άνεργου ναυτικού -για την εφαρμογή της σχετικής διάταξης-, το ποσό της οικονομικής ενίσχυσης, τους όρους και τις προϋποθέσεις για την καταβολή της και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια.

Οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 4 του ν. 6002/1934 καθορίζουν, αντίστοιχως, σε τι συνίσταται η προστασία υπέρ των άπορων ανέργων ναυτικών και των λοιπών εργατών θαλάσσης, όπως και των οικογενειών τους. Εν συνεχεία, το άρθρο 5 του ν. 6002/1934 προβλέπει την έκδοση προεδρικών δια-

ταγμάτων για τον καθορισμό των εν γένει προσόντων των δικαιουμένων την κατά το άρθρο 4 προστασία, τον τρόπο βεβαίωσής τους, τις περιπτώσεις, τους όρους και τις προϋποθέσεις κατά τις οποίες παρέχεται η προστασία και τις περιπτώσεις αποκλεισμού από αυτήν, καθώς, τέλος, και τα τοπικά και χρονικά όρια έναρξης και λήξης της παρεχόμενης προστασίας.

Με την προτεινόμενη νέα διάταξη, η οικονομική ενίσχυση λόγω εορτών εξαιρείται από τη γενική ρύθμιση του άρθρου 5 του ν. 6002/1934, καθώς θα χορηγείται, εφεξής, βάσει κοινής υπουργικής απόφασης, η οποία θα καθορίζει τις σχετικές προϋποθέσεις, όπως ιδίως την έννοια του άνεργου ναυτικού. Η εξουσιοδοτική διάταξη θα μπορούσε, εν προκειμένω, να συμπεριλάβει κριτήρια και κατευθύνσεις για τον προσδιορισμό της έννοιας του άνεργου ναυτικού, ώστε να ενισχύσει ενδεχομένως τον χαρακτήρα της ως ειδικής και ορισμένης, σύμφωνα με το άρθρο 43 παρ. 2 του Συντάγματος (βλ. σχετικά ΣτΕ 3111/1999, ΣτΕ 2309/1992, ΣτΕ 478/1989 και Επ. Σπηλιωτόπουλο, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, Εκδ. Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα 2005, σελ. 68-70).

Αθήνα, 26 Φεβρουαρίου 2006

Οι εισηγήτριες
Ελένη Κανελλοπούλου
Γεωργία Μακροπούλου
Ειδικές επιστημονικές συνεργάτιδες

Ο προϊστάμενος του Β΄ Τμήματος
Νομοτεχνικής Επεξεργασίας
Στέφανος Κουτσουμπίνας
Επ. Καθηγητής της Νομικής Σχολής
του Πανεπιστημίου Θράκης

Ο προϊστάμενος της Β΄ Διεύθυνσης
Επιστημονικών Μελετών
Αστέρης Πλιάκος
Αν. Καθηγητής του Οικονομικού
Πανεπιστημίου Αθηνών

Ο Πρόεδρος του Επιστημονικού Συμβουλίου
Κώστας Μαυριάς
Καθηγητής της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών